1942 Woensdag, 4 November 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3745

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Daar gaan Rommels Nazies!

Krachtige Geallieërde aanvallen in Egypte houden aan.

Dagaanvallen van de Raf op Duitsland en de Lage Landen. Australiërs maken voortgang op Nieuw Guinea.

DE TANKAANVAL VAN DE BRITTEN IN EGYPTE.

Edward Kennedy seint uit Caïro: Britse tanks botsten met grote kracht en Rommels Afrikaanse Corps in het grootste tankgevecht van de 12 dagen oude opmars in Egypte, waarbij de gevechten wervelden rond Tel el Akakir waar de Britse infanterie-aanval 25 kilometer diep sneed in de defensie-zone van de as. De berichten melden, dat gevangenen werden genomen en de gevechten over het gehele front fel waren.

El Akakir is Arabisch voor „Heuvel der slechte mannen". De plaats is een der hoogste punten in het gebied en 25 kilometer ten Westen van wat tot enige dagen geleden de frontlinie was. De botsing kwam toen de Britse pantserstrijdkrachten voortrolden overeenkomstig voorzichtig voorbereide plannen en op het Afrika Corps afstormden. De infanterie was tevoren voortgerukt waarbij de Duitse pantserstrijdkrachten werden vermeden doch waar zoveel mogelijk de vijandelijke infanterie aanvatte. Door dit te doen had zij stellingen gevestigd, waardoor zij een deel van de vijandelijke strijdkrachten bijna had omsingeld en had afgesneden van de hoofdmacht der vijandelijke pantserstrijdkrachten. Toen het Afrika Corps op deze infanterie-formaties afging snelden de Britse tanks vooruit en vielen zij aan waardoor de slag zich ontwikkelde.

De Australiërs, die waren voortgedrongen, staken de spoorlijn over en kwamen toen over de zandduinen langs de kust om de laatste overblijvende schakel te smeden in de omsingeling. Doordat zij de eerste stoot moesten opvangen van de aanval der vijandelijke pantserstrijdkrachten werden zij onderworpen aan herhaalde aanvallen, die zij echter weerstonden. De gehele nacht door hamerden de Duitse pantsertroepen op hen en zij hielden hecht. Bij het aanbreken van de dag kwam het Britse pantserleger hen te-hulp met een verschrikkelijke klap naar den vijand.

Vele vijandelijke tanks werden buiten gevecht geslagen. De woestijn werd ook bestrooid met lijken. Vooral toen de Duitsers, die uit de omsingeling poogden te komen, bloedige verliezen. Behalve de hoofdgevechten nam de actie ook in andere sectoren toe en trokken de Britse Imperiale strijdkrachten voorwaarts waarbij zij de weke vijandelijke posities opruimden. De dag zag ook een der hevigste luchtactiviteiten, die de woestijnoorlog ooit gezien heeft, waarbij Noordamerikaanse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen aan de gevechten deelnamen. Geallieerde bommenwerpers werden over den vijand gezonden en bestrooiden hem voortdurend met brisantbommen. Het leger meldde, dat sommige Duitsers zich overgaven slechts door de furie van het bombardement. De weerstand van de vijandelijke luchtmacht was gering (Caïro, (AP) 3.11).

500 BRITSE TANKS IN DE SLAG GEWORPEN.

Het Britse nieuwsagentschap deelde mede, dat volgens een Duitse uitzending de Britten „ongeveer 500 tanks geworpen hebben in het grootste tankgevecht van de gehele Afrikaanse campagne" (Londen, (AP) 3.11).

MET HET BRITSE LEGER AAN HET EGYPTISCHE FRONT.

Frank Martin, die zich met het Britse leger aan het Alamein front bevindt, seint het volgende:

Met gebruik van verschillende der machtigste pantsereenheden en infanterie, volbrachten de Geallieerde troepen in de afgelopen nacht in een aanval, die de gehele nacht duurde een schone doorbraak in de vijandelijke defensies. Deze vond plaats in de buurt van de vroegere opening in de vijandelijke mijnenvelden in het Noordelijk deel van de Alamein-linie. Bij het eerste daglicht bewogen de lichte tanks zich in Noordelijke richting om de 21e Duitse pantserdivisie te bestrijden, die uit het Noorden naderde. Tegelijkertijd stroomden de Geallieerde pantserwagens door het bruggehoofd en keerden zij zich naar het Zuiden, waarbij zij begonnen de infanterie en alles wat in zicht was in stukken te hakken.

De aanval begon toen de duisternis gisteren viel over het front en tegen de morgen waren zij doorgedrongen tot het punt waar zij met de Duitse pantserstrijdkrachten in botsing kwamen.

Kort vóór 8 uur in de morgen kwamen verschillende honderden Geallieerde tanks in contact met de tanks van de 21e Duitse pantserdivisie in het gebied ten Zuiden van Sidi Abd el Rahman nabij de kust van de Middellandse Zee en achter de Duitse linies. De eerste resultaten van dit tankgevecht zijn nog niet ontvangen.

De gevangenen-ruimten achter de linies bevatten in de morgen een groot aantal Duitse en Italiaanse soldaten. De Britse pantserstrijdkrachten begonnen de aanval door plotseling in Zuidelijke richting te snellen na het invallen van de nacht. Zij glipten hierbij door de linies van de As heen zonder weerstand te ondervinden van de vijandelijke pantservoertuigen. De Britse infanterie had reeds te voren losgeslagen op de structuur van Erwin Rommels leger. Nu waren de tanks in de strijd geworpen voor de beslissende slagen.

Tanks en kanonnen van Noordamerikaans maaksel werkten gisteravond schitterend samen met de infanterie. Soms steunden zij die en soms namen zij de leiding in het vernietigen en overkomen van de ingegraven vijandelijke stellingen. Als de infanterie een moeilijke hindernis bereikte, snelden de tanks naar voren en hielpen zij de verdedigers eruit slaan. Als tanks van de As werden ontmoet, werden de Geallieerde tanks naar voren gehaald.

De aanval van gisteravond begon gelijk de andere van de afgelopen week onder een hevig artillerievuur. In de 24 uur voordat dit tumult losbrak, was de infanterie actief geweest met het afslaan van tegenaanvallen door den vijand op de pas gewonnen voorste Britse stellingen alsmede met het opruimen van sterkten, die door de Australische eenheden waren gepasseerd in hun vroegere opmars. De sterktepunten werden eerst onderworpen aan een hevig geconcentreerd gordijnvuur en toen door machinegeweer- en mortier-aanvallen door de infanterie. Sommige punten werden overgelaten aan de Royal Airforce om week gemaakt te worden, waarop de bommenwerpers laag kwamen vliegen met lichte bommen en een moordend machinegeweervuur. (Met de Britse strijdkrachten aan het Alamein-front, (AP) 3.11).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAÏRO.

Terugtrekking van Rommel.

Het gezamenlijk communiqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Het achtste leger rukte weer voort in de nacht van 2 op 3 November en gisteren. In het Noorden werd de vijand behalve in de kustsector teruggedreven ten Westen van Sidi Abd el Rahman. In de Zuidelijke sector viel de vijand terug van zijn stellingen te Deir el Angar, Munassib en Himeinag, die door onze troepen bezet werden. Gedurende de laatste 24 uur is de volle kracht van de stootkracht der Geallieerde luchtmacht geconcentreerd op de vijandelijke eenheden, die zich terugtrekken langs de kustweg. Onze lichte bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers onderhielden een onophoudelijke druk. Schitterende objecten werden geboden door de langzaam bewegende transportvoertuigen.

Bovendien werd het leger aangevallen door laagvliegende vliegtuigen over het gehele gevechtsgebied.

Bij al deze aanvallen voorzagen onze gevechtsvliegtuigen in een beschermend gordijn tegen vijandelijke luchtaanvallen. Bij twee gelegenheden poogde de vijand bombardementen uit te voeren. Een formatie liet de bommen in het wilde weg vallen.

Er was een gevecht met onze gevechtsvliegtuigen, die 8 JU87's en 2 ME109's neerschoten en op zijn minst nog een dozijn andere vliegtuigen beschadigden. Nog 4 ME109's werden gedurende de dag vernield. De gevechtsvliegtuigen van Malta schoten gisteren een Macchi 202 neer. Van bovengenoemde uitgebreide operaties keerden 16 onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 40.11).

BOMONTPLOFFING IN ONBEZET FRANKRIJK.

Krachtige bommen ontploften in Vichy en naburige steden in een antisamenwerkings demonstratie, welke de dood van ten minste 1 persoon veroorzaakte en 3 anderen verwondde. Een bom ontplofte in het hoofdkwartier van de collaborationisten te Vichy alsook te Clermond Ferrand, Nice en Limoges (Vichy, (AP) 3.11).

ONTPLOFFINGEN IN VICHY.

De Duitse radio zeide, dat twee bommen hedenmorgen in Vichy ontploften: één voor het bureau van Pétains Comité voor Sociale Propaganda en de tweede een uur later voor het bureau van de Franse Volksbeweging (de Doriot Partij). Een politieman, die het bureau bewaakte, werd verwond. Een derde bom werd gevonden buiten het aanwervingsbureau voor Fransen, die zich opgeven voor werk in Duitsland (Londen, (AP) 3.11).

RADIO-STATIONS IN ONBEZET FRANKRIJK UIT DE AETHER.

De radio-stations van Vichy, Toulouse en Lyon in onbezet Frankrijk verdwenen Dinsdagavond uit de aether, waardoor te kennen gegeven werd, dat vliegtuigen over het Zuiden van Frankrijk vlogen (Londen, (AP) 3.11).

VAN DE NACHT NIETS TE VERMELDEN.

De Britse Ministeries van Luchtvaart en Binnenlandse Veiligheid gaven een communiqué uit, waarin werd gezegd, dat er tijdens de duisternis niets te vermelden viel. De Royal Airforce heeft klaarblijkelijk nagelaten Duitse en Italiaanse objecten in de nacht te bombarderen, waarschijnlijk vanwege slecht weer boven het vasteland. Er werd in Londen geen uitleg gegeven waarom de radio-stations uit de aether verdwenen, hetgeen gewoonlijk een teken is, dat de Royal Airforce op weg is naar haar objecten (Londen, (AP) 4.11).

DAGLICHT-AANVALLEN OP DUITSLAND EN DE LAGE LANDEN.

Officieel werd medegedeeld, dat viermotorige Britse Stirling-bommenwerpers industriële punten in het Westen van Duitsland bij daglicht aanvielen en dat andere vliegtuigen de verbindingslijnen in de Lage Landen bestookten (Londen, (AP) 3.11).

OPERATIES VAN BRITSE KUSTSTRIJDKRACHTEN.

Een communiqué van de Britse Marine, dat te Alexandrië werd uitgegeven, maakte bekend, dat de Britse kuststrijdkrachten in de afgelopen week operaties uitvoerden tegen de vijandelijke linies (Alexandrië, (AP) 3.11).

RADIO PARIJS DOET EEN BEROEP OP DE FRANSEN.

De radio van Parijs deed een beroep op de Fransen om zich bij de Luftwaffe te voegen. De radio zeide, dat alle Fransen tussen 18 en 50 jaar zullen worden tewerkgesteld gelijk zij dat verkiezen (Londen, (AP) 4.11).

KAN DE „GRAF SPEE" WEER VLOTTEND GEMAAKT WORDEN?

Duikers, die de romp van het tot zinken gebrachte Duitse vestzakslagschip „Graf Spee" onderzocht hebben, melden, dat zij het weer vlottend maken van het schip mogelijk achten. De duikers deelden aan de bergingsmaatschappij mede, dat de romp van het oorlogsschip intact is met uitzondering van de achtersteven, welke is afgeslagen. Zij zeiden van mening te zijn, dat twee-derden van het schip met inbegrip van de machinerieën en kanontorens, gered kunnen worden. Hieraan voegden zij toe, dat een nieuwe achtersteven aan de romp zou kunnen worden gelast waardoor het schip weer zeewaardig zou worden (Montevideo, (AP) 3.11).

BEKENDMAKING VAN DUITSE HOOFDCOMMANDO.

Een speciale bekendmaking van Hitlers Hoofdkwartier zeide, dat duikboten een convooi hebben aangevallen nabij de Oostkust van Canada en 16 schepen tot zinken hebben gebracht met een totaal van 40.000 ton. De bekendmaking zeide, dat het convooi op weg was naar Groot Britannië (Berlijn, (AP) 3.11).

Officiële kringen weigerden commentaar te leveren op de Duitse bekendmaking, dat 16 schepen in een convooi tot zinken gebracht werden nabij de Oostkust van Canada (Londen, (AP) 3.11).

Het nieuws van vandaag.

In Egypte wordt gevochten als nooit tevoren. De verslagen, die door de AP-mensen worden gezonden, geven te kennen, dat de Generaals Alexander en Montgomery een ingenieus plan ontworpen hebben om Rommel eens en voor altijd op te ruimen. Eerst ging het langzaam door de mijnenvelden. Toen snelde het voetvolk naar voren en sneed het een deel van de vijandelijke strijdkrachten af. Vervolgens liet men Rommel tegenaanvallen doen op deze infanterie. Deze tegenaanvallen werden afgeslagen met de nodige kanonnen. Verder snelden de lichte Britse tanks het voetvolk te hulp en stormde de hoofdmacht van het Britse pantserleger dwars door de linie van de As naar voren, waarbij eerst de lichte vijandelijke strijdkrachten werden aangevallen en daarna het pantserleger van het Afrika Corps. Deze aanval duurt nog voort, terwijl in de Noordelijke sector de omsingelde Duitse en Italiaanse troepen worden opgeruimd (blz. 1). Nu trekt de hoofdmacht van de As zich langzaam terug, achtervolgd door de Britse en Noordamerikaanse tanks, doch vooral door de Geallieerde luchtmacht, die nooit schijnt te rusten. Daar gaan de Nazies! (blz. 1).

De Russen vechten ook schitterend. Ten Zuid-Oosten van Naltsjik neemt hun kracht toe en dringen zij de Duitse divisies steeds meer tegen blz. (3). Ten Noord-Oosten van Tuapse drijven zij de nazies langzaam terug, hier en daar een vijandelijk bataljon of een compagnie omsingelend. Bij Stalingrad worden de frontaanvallen van de nazies afgeslagen en verdrijven de Russen hen langzaam uit de gebouwen. Ten Noord-Westen van de stad doen de mannen van Timosjenko krachtige tegenaanvallen. Versterkingen staken ergens ten Noorden van de stad de Wolga over en vielen de Duitsers in de achterhoede aan. Op zijn minst 2000 Duitsers werden zo gisteren bij Stalingrad gedood (blz. 3).

Op Nieuw Guinea gaan de Australiërs voort met hun opmars naar Buna. Zij kwamen Kokoda reeds 10 kilometer gepasseerd (blz. 3). Pogingen van de Japanners om versterkingen over zee aan te voeren werden verijdeld. Op Guadalcanal vallen de Noordamerikaanse mariniers en soldaten nog in Westelijke richting aan, hoewel de Japs erin slaagden enkele versterkingen aan land te zetten. Maar de Noordamerikaanse vloot houdt zich nog ergens in de buurt op (blz. 3).

Bij daglicht vonden gisteren aan het Westeuropese front aanvallen plaats op Duitsland, Nederland, België en Noord-Frankrijk. Viermotorige Stirlings deden de hoofdaanval op de Duitse nijverheidsgebieden (blz. 1). De Verenigde Landen zijn in het offensief.

Protestantse zendelingen naar Katholieke Heidenen

door

JOHN W. WHITE

Reis-correspondent van de „New York Times" in Zuid-Amerika.

De grootste hindernis voor een nauwere vriendschap en een betere verstandhouding tussen het volk van de Verenigde Staten en de bewoners van Zuid Amerika is de bekeringsijver van honderden Noordamerikaanse Protestantse zendelingen, die naar het Zuidelijk deel van het Westelijk halfrond worden gezonden „om de heidenen te redden en hun het Christendom te brengen". En dit in beschaafde landen, die sedert zij onafhankelijk werden en eerst gestigde en door de staat beschermde Christelijke godsdienst hebben gehad. Deze zendelingen verpersoonlijken beter dan enige andere Noordamerikaanse bemoeienis dat meerwaardigheidscomplex en die houding van ik-ben-heiliger-dan-jij, welke altijd het Zuidamerikaanse volk heeft verbitterd en het voor ons onmogelijk heeft gemaakt een basis van vriendschap en wederzijds verstandhouding met hen te scheppen.

Omdat ik Protestant ben, heb ik lang en hardnekkig gevochten tegen het aanvaarden der waarheid van deze situatie. Maar als dagblad-correspondent, die poogt de problemen en moeilijkheden van onze betrekkingen met de landen en volken van Zuid Amerika beter te bestuderen, had ik mij er spoedig van overtuigd, dat de werkzaamheid van onze Protestantse zendelingen practisch al onze oprechte pogingen om de vriendschap der Zuidamerikanen te winnen, krachteloos maakt.

Mijn belangstelling voor het vraagstuk is daarom zuiver vaderlandslievend en politiek, niet godsdienstig.

Ik heb 25 jaar als reizend correspondent doorgebracht in Zuid Amerika; eerst voor een der Amerikaanse persverenigingen, en later, achtereenvolgend voor drie der meest belangrijke Amerikaanse nieuwsbladen. In die hoedanigheid heb ik het vasteland afgereisd van Panama tot Patagonië en van de Stille tot de Atlantische Oceaan. Overal waar ik geweest ben, werd de quaestie van de Amerikaanse zendelingen uiteindelijk opgeworpen als de belangrijkste reden waarom de Zuidamerikanen niet van ons houden en geloven, dat wij niet oprecht, maar huichelachtig zijn in onze pogingen. Een der meest vooraanstaande nieuwsblad-uitgevers in Buenos Aires gaf in het kort de gehele Zuidamerikaanse houding ten opzichte van ons weer toen hij tot mij zeide ter gelegenheid van het bezoek van den verkozen President Hoover:

„Wat voor nut heeft het, dat uw President hier komt en beweert, dat gij, Amerikanen, onze goede vrienden wilt zijn, zolang gij voortgaat ons als heidenen te beschouwen en zendelingen zendt om ons te redden?"

Deze afkeer van de Verenigde Staten door de werkzaamheden van de Protestantse zendelingen is het ergst in de Argentijnse Republiek en bemoeilijkt uiterst veel kwaad aan onze vrijwel wanhopige pogingen om vrienden te worden van de Argentijnen.

Deze houding kan moeilijk verbazing wekken als wij overwegen, dat Argentinië verreweg het meest gevorderde en meest welvarende van alle Zuidamerikaanse landen is. De bevolking heeft er bijna geen Indiaans bloed, zoals wel in al de andere landen, behalve Uruguay, het geval is.

Ook zijn de Argentijnen zeer sterk nationaal gezind. De grote moderne stad Buenos Aires kan gerust vergeleken worden met elke grote Amerikaanse stad en steekt af bij vele onzer eigen steden als een centrum van cultuur en beschaving. Is het daarom vreemd, dat de Argentijnen niet graag zien, dat hun hoofdstad het hoofdkwartier wordt voor de werkzaamheden van de Noordamerikaanse zending in de landen van de zone der Plata-Rivier?

Dezelfde Zendingsgenootschappen werken in heidenlanden als in Zuid-Amerika.

Bijna 400 buitenlandse zendelingen en hun echtgenoten hebben zich in Argentinië gevestigd en worden in een jaaralmanak, die in Buenos Aires uitgegeven wordt, opgesomd.

De meesten hunner zijn U.S.A.-burgers en zij worden gesteund door dezelfde Amerikaanse Raden van Buitenlandse Zendingsgenootschappen, die zendelingen zenden naar China, Afrika en de eilanden van de Stille Zuidzee. Deze Amerikaanse zendelingen hebben zich gevestigd in de grote steden van Argentinië of in de mooie buitenwijken en wijden hun „zendingspogingen" uitsluitend aan tot het overhalen van mensen, die reeds Christen zijn, nl. om de Kerk te verlaten waarin zij zijn geboren en grootgebracht en zich te voegen bij die, welke hun door den zendeling wordt aangeboden.

Dit is geen zendingswerk. Het is de zucht om proselieten te maken.

Deze zendelingen doen meer kwaad dan goed, zelfs bezien van een zuiver godsdienstig standpunt, omdat zij hun „bekeerlingen" beroven van het indrukwekkende en plechtige ritueel van de Katholieke Kerk, dat zij hun gehele leven gekend hebben, en hun geen aequivalent daarvoor teruggeven. Velen van deze zogenaamde „bekeerlingen" wordt twijfel in het hart gezaaid en spoedig beginnen zij te twijfelen aan het nieuwe geloof, zodat zij per slot van rekening maar al te dikwijls ongelovig worden.

De grote schade van de zendingsarbeid ligt op politiek terrein.

Maar de grote schade die door de Noordamerikaanse zendelingen wordt aangericht, ligt op politiek terrein. Hun werk doet zelfs meer vijandschap ontstaan tegen de Verenigde Staten dan de werkzaamheden van de grote Amerikaanse zaken in de oude dagen van de dollar-diplomatie.

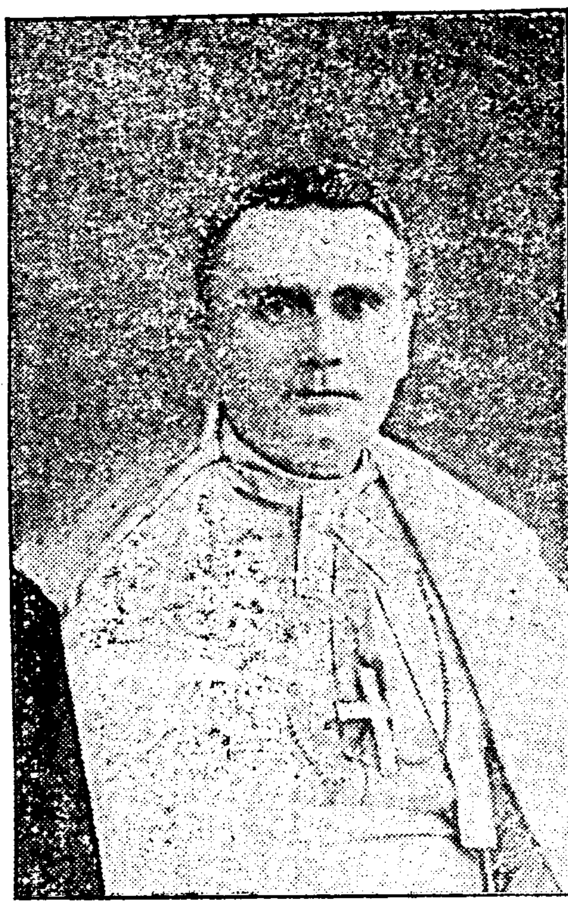
Voordat de zendelingen hun werk kunnen aanvangen, moeten zij rechtspersoonlijkheid verkrijgen onder de Napoleontische code waarop de Zuidamerikaanse wetten zijn gebaseerd. Om dit te doen moeten zij een verzoek indienen bij het Ministerie van Justitie in het land, waarin zij wensen te gaan arbeiden volgens de statuten en verordeningen van een Amerikaanse zendelings-genootschap.

„........ de heidenen te redden en hun het Christendom te brengen....."

Deze statuten verklaren in een of andere vorm, dat het doel van de zendingsgenootschap is „de heidenen te redden en hun het Christendom te brengen". (Ik copieer de zin uit de officiële papieren, die door een der nieuwkomers „in het veld" van Argentinië zijn ingediend). Is het te verwonderen, dat de regerings-mensen, die deze papieren in handen krijgen om te parafëren of voor iets anders,

Burgerlijk en Kerkelijk Bestuur samen jarig.

Zijne Excellentie Dr. Petrus A. Kasteel, Gouverneur van het Gebiedsdeel Curaçao, en Zijne Hoogwaardige Excellentie, Mons. Petrus I. Verriet O. P., Apostolisch Vicarius van het Apostolisch Vicariaat Curaçao, vieren heden tezamen Hun geboortedag.

De Gouverneur wordt vandaag 41, de Apostolisch Vicarius wordt 62 jaar. Op Haar gezamenlijke feestdag wil de Redactie niet achterblijven Hunnen Excellenties de gelukwensen namens de lezers en zichzelf aan te bieden.

de mensen haten, die de onbeschaamdheid hebben hen zodanig te beledigen? Een Amerikaanse raad van buitenlandse zendelingen zond zijn eerste missie niet zo lang geleden — in 1927 — naar Argentinië en had spoedig 26 Amerikaanse zendelingen aan het werk „in het veld". Vijf andere Noordamerikaanse zendingsgenootschappen hebben zich sedert 1900 in de Argentijnse Republiek gevestigd. Aan drie werd de rechtspersoonlijkheid toegekend door het Argentijnse Ministerie van Justitie in 1906, aan een in 1908 en een in 1918.

Volgens de handleiding van 1938, waarnaar ik reeds eerder refereerde en welke de laatste is, die ik in mijn bezit heb, woonden en werkten toen 136 zendelingen in de stad Buenos Aires en voorsteden.

Er zijn honderden andere Noordamerikaanse zendelingen in de hoofdsteden van al de andere Zuidamerikaanse republieken en hun aanwezigheid wordt over het gehele vasteland kwalijk genomen.

Een van de ernstigste politieke gevolgen van deze bekerings-campagne der Noordamerikaanse zendelingen is, dat deze natuurlijk de vijandschap opwekt van de Katholieken over geheel Zuid Amerika, tegen wie zij immers is gericht. Men schept daardoor het meest formidabele middel voor een anti-U.S.A. propaganda en voor het zaaien van achterdocht en afkeer voor alles wat Amerikaans is.

De Katholieke Kerk is een van de meest doeltreffende en uitgebreide organisaties in Zuid Amerika en tegelijk met haar geloof wordt tot in de kleinste dorpen en meest afgelegen steden natuurlijk ook bekend, waar de Katholieke Kerk op tegen is. Niettegenstaande grote moeilijkheden heeft de Katholieke Kerk grote missie-arbeid verricht in de minder beschaafde streken van het vasteland, niet uitgezonderd onder de Indiaanse stammen in het Chaco-gebied van Bolivia en Paraguay en langs de bovenloop van de Amazone. Aangezien de Protestantse zendelingen voor het grootste deel hun werkzaamheid beperken tot de meer beschaafde en meer geriefelijke steden, beschouwt de Katholieke Kerk hun werkzaamheden als oneerlijke concurrentie en bestrijdt die als zodanig. Ik merkte, dat de overheden overal in Zuid Amerika geen poging doen haar anti-U.S.A. gevoelens te verbergen. Als ik om de reden daarvan vroeg, sprak men onveranderlijk over de anti-Katholieke activiteiten van de Amerikaanse zendelingen.

De Heer Harold Callender schreef in de „New York Times" op 3 Augustus 1941 na een reis van vier maanden door Zuid Amerika waarbij hij alle tien republieken bezocht, **dat er een algemene vijandigheid heerst tegen de Verenigde Staten bij de Katholieken over het gehele Zuidamerikaanse vasteland.**

De Katholieke achterdocht tegen de Verenigde Staten, schreef hij, is zo diep en uitgebreid in vele invloedrijke kringen, dat zij in bijna alle Zuidamerikaanse landen een ernstige hindernis vormt voor de Pan-Amerikaanse verstandhouding en dientengevolge, voor de gezamenlijke verdediging.

Grondslag der Zuidamerikaanse cultuur is de godsdienst.

De Heer Callender citeerde de mening van Dr. Laureano Gomez, een vooraanstaand Katholiek en leider van de Conservatieve Partij in Colombia, als typisch van de meningen, die overal tegenover hem werden geuit.

Dr. Gomez zeide, dat de „grondslag van onze cultuur de godsdienst is" dat de Katholieken in Colombia en elders de anti-Katholieke invloed van de Verenigde Staten vrezen.

Het enige bewijs van een dergelijke invloed zijn de Noordamerikaanse zendelingen, die altijd klaar staan om steun te verlenen aan anti-clericale politici, waardoor zij zich mengen in de binnenlandse politiek van de landen waarin zij zich slechts behoorden bezig te houden met godsdienstige quaesties.

Sommige zendingsgenootschappen hebben Protestantse scholen opgericht als hun voornaamste instrumenten om proselieten te maken.

Een der secten, die pas is gevestigd in het Argentijnse „veld", heeft een school voor jongens gesticht en een andere voor meisjes in een van de dichtst bevolkte voorsteden van Buenos Aires, waar echter voldoende goede Argentijnse openbare scholen zijn.

De leerlingen krijgen elke dag gratis **een glas melk en een lichte maaltijd.** Verder zijn er andere buitengewone attracties als sport, terwijl wordt gezorgd voor afleiding om hen van de Argentijnse scholen af te houden. Toen ik een leider van deze zendelingengroep vroeg, waarom hij zulke onnodige uitgaven deed om scholen te vestigen, waar die klaarblijkelijk niet nodig waren, antwoordde hij: "Indien ik de kinderen in mijn school kan krijgen garandeer ik u, dat ik ze ook in mijn kerk zal krijgen."

Als de buurtpastoors de werkzaamheden van deze secte aanvallen, gelijk zij voortdurend en op bittere wijze doen, vallen zij niet het zendingsgenootschap of de Protestantse secte aan, welke deze zendelingen naar Buenos Aires gezonden heeft. Zij vallen de Verenigde Staten aan, het Amerikaanse volk en de Regering van Washington. Gij zult het misschien dwaas kunnen noemen, maar het gebeurt inderdaad.

De Protestantse zendelingen hebben in Zuid Amerika gewerkt sedert het midden van de vorige eeuw en zij zijn verantwoordelijk voor de meeste waandenkbeelden, die Amerikanen over het volk van de Zuidelijke republieken koesteren.

Sedert de tijd van onze Burgeroorlog tot Wereldoorlog I, waren wij in de Verenigde Staten zo druk bezig met het bouwen van ons eigen Imperium in het Verre Westen, dat wij geen aandacht schonken aan Zuid Amerika. Zeer weinig Noordamerikanen reisden ooit naar Zuid Amerika en practisch de enige Noordamerikaanse boeken, die over het leven in Zuid Amerika werden geschreven, waren die van de hand van Amerikaanse zendelingen. Deze zendelingen waren beroepshervormers, die poogden hun bizonder soort Christendom op te dringen aan een volk, dat een oudere vorm om tot denzelfden God en denzelfden Heiland te bidden had aanvaard. Om hun werkzaamheden te rechtvaardigen en voort te gaan geld op te halen om zichzelf en hun werk te ondersteunen, moesten deze zendelingen het Zuidamerikaanse „missie-veld" zo zwart mogelijk afschilderen.

Zij moesten concurreren met andere zendelingen in Azië en Afrika, die de duistere gewoonten van „de arme heidenen" beschreven van die werelddelen en zij poogden meer geld te krijgen voor hun arbeidstereinen. Een boek, dat geschreven werd door een Amerikaansen zendeling bij de eeuwwisseling en ten doel had het leven in Buenos Aires te beschrijven, was getiteld: „The Road through Hell" (De weg door de hel). Wanneer deze Amerikaanse zendelingen terugkeren naar de Verenigde Staten brengen zij het grootste deel van hun tijd door met te trachten meer „missiegeld" in te zamelen voor hun eigen arbeidsveld. Zij reizen daarom veel en houden lezingen over Zuid Amerika. Indien zij de Zuidamerikaanse landen en volken zouden beschrijven zoals zij werkelijk zijn, zouden zij niemand overhalen om geld te schenken, teneinde Zuidamerikanen te „redden", omdat het al te duidelijk zou zijn, dat zij geen redding nodig hebben.

Een vals beeld van Zuid-Amerika.

De zendelingen waren daarom gedwongen, teneinde hun werk te rechtvaardigen, een beeld van het Zuidamerikaanse leven te geven, dat volkomen misleidend was, zij het misschien niet geheel vals. Deze boeken en deze lezingen waren de grondslag van de inlichtingen, die Noord Amerika kreeg over Zuid Amerika en, ongelukkig genoeg is een groot deel van die slechte voorlichting nog de oorzaak van de misvattingen die wij nog over de mensen ten Zuiden van ons hebben.

En...... een vals beeld van Noord-Amerika.

Als de Noordamerikaanse zendelingen naar Zuid Amerika terugkeren werken zij even hard om een valse voorstelling te geven van de Verenigde Staten, door toe te geven aan de geliefde fabel van de Latijnen, dat wij, Amerikanen, een ras zijn van onbeschaafde en onhebbelijke materialisten, die slechts belang stellen in het verdienen van geld en er ook niet veel om geven hoe wij dat doen.

Klaarblijkelijk gevoelen de zendelingen, dat dit hen meer ontvankelijk maakt bij de Zuidamerikanen, die dezen meningen zijn toegedaan.

Een der meest vooraanstaande zendelingen van Buenos Aires **keerde kort** na de intrekking van het **drankverbod** naar Buenos Aires terug en gaf ogenblikkelijk een ruim geadverteerde lezing over „Wat ik zag in de **Verenigde Staten**" (een tegenbeeld van de gebruikelijke zendelingen-lezing in Zuid Amerika). Hij verklaarde, dat de godsdienst in de Verenigde Staten aan grond verloor; „**het gezin bestaat er niet meer**"; echtscheidingen nemen toe. Hij schilderde Amerikaanse vrouwen af als „gouddelfsters" en voegde daaraan toe: „Er zijn vrouwen in de Verenigde Staten, die een alimentatie van drie of vier mannen tegelijk trekken." De afneming in de handel van prostitutie is op slot van rekening geen zegen, zeide hij, omdat zij grotendeels te wijten is aan een algemene verlaging van de normen op zedelijk gebied. „Ik vertel u geheel openhartig", zeide hij, „dat ik blij ben mijn dochter in Buenos Aires terug te hebben."

De couranten gaven natuurlijk een sensationele publiciteit aan deze lezing.

Hinderpalen van Noord — Zuidamerikaanse toenadering

Als Noordamerikaanse godsdienstleraren, wier positie op de preekstoel hun woord tot onomstotelijke waarheid bestempelt, zulk een beschrijving van hun eigen land geven, is het misschien niet vreemd, dat vele Zuidamerikaanse families weigeren haar zonen en dochters naar zulk een goddeloos en gevaarlijk land te zenden om hun opvoeding te voltooien.

De berichten en andere publiciteitsmiddelen, die in de Verenigde Staten worden gedistribueerd onder de particulieren en organisaties, welke gelden storten voor het onderhouden van het buitenlandse zendingswerk, noemen de Protestantse proselieten-makers-organisaties in Zuid Amerika een Christelijk werk. Zij gebruiken het woord „Christelijk" als een tegenstelling tot „Katholiek". Voortdurend wordt beweerd, dat dit „Christelijke" werk in Zuid-Amerika nodig wordt gemaakt door het feit dat de Katholieke Kerk haar leiding onder het volk heeft verloren.

Protestantse leiders in de Verenigde Staten zijn sedert Wereldoorlog I zeer bezorgd geweest over het gebrek aan leiding van de Protestantse kerken in de Verenigde Staten en haar onmacht om haar bijeenkomsten gaande te houden.

Maar wat zou onze reactie zijn, indien Argentinië, Bolivia en Brazilië, bijvoorbeeld, honderden missionarissen zouden zenden naar onze grote steden en aantrekkelijke voorsteden om ons te redden en het Evangelie bij ons te prediken? Het besef wat onze eigen reactie op zulk een onbeschaamdheid zou zijn, zal ons pas goed doen inzien, hoe de goed onderlegde **beschaafde** volken van de Zuidamerikaanse landen er wel op moeten reageren als wij zendelingen zenden om hen te „redden".

De Zuidamerikanen, die vriendelijk en beleefd van aard zijn, vooral tegen vreemdelingen, pogen hoffelijk te blijven ten opzichte van de Noordamerikaanse zendelingen die temidden van hen wonen. Inwendig kookt hun afkeer echter als een vulkaan en als die overkookt, gelijk dat soms het geval is, behoeft men niet te twijfelen omtrent hetgeen de Zuidamerikanen denken van het volk, dat deze zendelingen naar hen zendt en het geld schenkt om hun werk te ondersteunen.

Toen de Zuidamerikaanse landen onafhankelijk van Spanje werden, stelden hun grondwetten het Katholicisme in als de staatsgodsdienst.

Maar deze grondwetten hebben ook de vrijheid van godsdienst gewaarborgd voor hen, die zich niet wensten aan te sluiten bij de Katholieke Kerk.

Door deze stap te nemen hebben de grondleggers van de Republieken gemeend alle vreemdelingen in staat te stellen God te aanbidden, of desnoods Buddha of Confucius, volgens hun eigen geweten. De gedachte schijnt bij hen niet te zijn opgekomen, dat deze hoffelijkheid en verdraagzaamheid ten opzichte van de godsdienst van anderen zou kunnen worden gebruikt als een dekmantel om hun eigen godsdienst aan te vallen en om de politieke oppositie te steunen, welke van tijd tot tijd de Regeringen pogen omver te werpen, die de Katholieke Kerk steunen en op haar beurt erdoor gesteund worden.

De politieke hinderpalen voor goede nabuurpolitiek zijn al uit de weg geruimd.

De goede nabuur-politiek van de Regering te Washington heeft de politieke hinderpalen verwijderd, welke zovele jaren in de weg hebben gestaan van de vriendschap tussen de Verenigde Staten en de Zuidamerikaanse landen. Sinds de Inter-Amerikaanse Conferentie te Montevideo in 1933 zijn de betrekkingen tussen onze Regering en die van het Zuiden gebaseerd op Washingtons belofte, dat men zich verder niet zou inlaten met de binnenlandse zaken van Zuid- en Midden-Amerika. Zelfs de naam Pan-Amerikaans heeft men laten plaats maken voor Inter-Amerikaans, waardoor een vrijwillige samenwerking wordt te kennen gegeven tussen alle Amerikaanse Staten. Pan-Amerikaans was men intussen gaan beschouwen als de betrekking van de Verenigde Staten ter eenre en al de Latijns-Amerikaanse Republikeinen aan de andere kant, gelijk die door Washington wordt voorgeschreven.

Ook de economische hinderpalen zijn opgeruimd.

De economische hinderpalen voor Amerikaanse vriendschap en samenwerking zijn grotendeels uit de weg geruimd door het afschaffen van de dollar-diplomaten door Washingtons verzekering aan de Zuidamerikanen, dat de U.S.A.-Regering geen U.S.A.-kapitaal meer zal beschermen in haar geschillen met de Regeringen der landen, waarin die zijn belegd. Door grote leningen te schenken aan de Zuidelijke Regeringen en alle overproducten, welke zij niet naar Europa kunnen uitvoeren, op te kopen, heeft Washington alle landen — met uitzondering van Argentinië en Chili — overgehaald naar onze zijde van de oorlogsoperaties. De betrekkingen tussen onze Regering en die van het Zuiden rusten daarom op een zo bevredigende basis als zij nog nimmer zijn geweest.

Dit is een ontzaggelijk voordeel. Maar het is niet genoeg. De vriendschap tussen landen moet omvatten vriendschap en verstandhouding van het volk, net zo goed als van de Regeringen. Van alle mensen, met wie de Zuidamerikanen handels- en politieke betrekkingen onderhouden, zijn wij het minst gelust. Het ophalen van onze schouders en het beschouwen van deze afkeer als een ongeneeslijk probleem door het verschil in ras, kan niet anders zijn dan onoprecht ten opzichte van ons zelf. Er is een veel grotere hindernis in ras tussen de Latijnen en de Duitsers dan tussen de Latijnen en de Angelsaksen. Toch hebben de Duitsers zich bemind gemaakt over geheel Zuid Amerika. En waar ter wereld zou het mogelijk zijn een groter rasverschil te vinden dan tussen de Japanners en de Zuidamerikanen?

Toch mag men de Japanners wel, waar zij zich ook hebben gevestigd in Zuid Amerika. Zelfs in aanmerking nemende, dat de mensen temidden van wie zij leven, toegeven dat zij het Japanse karakter en hun denkwijze niet begrijpen. Slechts van de „Yankees" moet men werkelijk niets hebben. En men zal afkeer van ons blijven hebben tot wij ophouden met de Zuidamerikanen te behandelen als minderwaardigen en heidenen en zendelingen om hen te „redden". Indien wij oprecht zijn in ons verlangen om het Westelijk Halfrond klaar te maken voor de democratie, moeten wij de werkelijke vriendschap genieten van onze Zuidamerikaanse naburen. De eerste en meest belangrijke stap om die vriendschap te winnen zou zijn om onze zendelingen terug te roepen en den Zuidamerikanen te tonen, dat wij hen erkennen als een opgevoed en beschaafd volk, waarmede wij werkelijk wensen als goede buren te leven.

CURACAO

ADJUDANT M. LOEWENTHAL BEVORDERD.

De adjudant-officier, fungerend kwartiermeester bij de militaire politietroepen op Curaçao, M. Loewenthal, is bij ministeriële beschikking bevorderd tot onderluitenant bij vermeld corps.

De Regering erkent hiermede de grote verdiensten van den Heer M. Loewenthal, die reeds jaren lang een grote financiële verantwoordelijkheid draagt en steeds zeer plichtsgetrouw zijn taak vervult.

DE HEVIGE REGENVAL VAN GISTEREN.

Gisteren is er 68.9 mm. water gevallen. Naar aanleiding van deze overvloedige regenval deelde de Directeur van de Landswatervoorzieningsdienst ons mede, dat het in het voornemen ligt om, zodra het mogelijk is, de waterprijs weder te verlagen. De prijsverhoging van het water is indertijd ingesteld om een overmatig gebruik van het water tegen te gaan. Deze maatregel heeft inderdaad geholpen.

Er is nu veel water gevallen en voor het ogenblik is de watertoestand bevredigend, maar om dit het hele jaar te bestendigen, zal er nog heel veel water moeten vallen.

ONTSPANNINGSAVOND VOOR ZEELIEDEN.

Morgenavond zal er weder in het Katholieke Zeemanshuis een ontspanningsavond gegeven worden uitsluitend voor de zeelieden van de Koopvaardij en de Marine. Om 20 uur begint het feest en het wordt een feest, omdat de „Dutch Serenaders" de muziek verzorgen.

OPENING TRIANON CLUB.

Gisteren is de Club Trianon aan de Pietermaaiweg 15 geopend (er is nog geen telefoon bij gebrek aan toestellen). Feitelijk is Trianon geen club, omdat men dan terstond aan het besloten denkt. Trianon is een voor elkeen toegankelijk restaurant en zeker een van de beste van onze hoofdstad. Gelegen in het centrum van de stad, gevestigd in het voormalige Venezolaanse consulaat, ingericht in een deftig en degelijk oud Curaçaos herenhuis, is het zowel gemakkelijk te bereiken als prettig van aanzien.

In de voorzaal heeft men leuke zitjes, in de grote zaal heeft men het buffet (erg aardig) met gezellig meubilair en hierachter zijn de eetzalen gelegen.

De eetzaal zelf is ook gezellig gemeubileerd. Aan de wand hangen schilderstukken voorstellende jachttaferelen, vruchtenstillevens, wild e.d.

De keuken is, blijkens een door Gérant A. H. A. Piët aan de pers aangeboden diner, prima en na afloop kan men op de cour zijn koffie drinken. Aansluitend aan deze cour worden nog zijkamers voor besloten partijtjes ingericht.

De prijzen van het restaurant zullen [illegible] 3,50 gld. voor een noenmaal en 5 gulden voor een avondmaaltijd. Bovendien kan men natuurlijk speciale menu's bestellen, welker prijzen dan navenant zijn. Een plat-du-jour kost 1,50 gld.

De gehele inrichting is een compliment waard en Trianon is een aanwinst voor ons eiland.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Emma (tel. 1636).
Punda: Excelsior (tel. 2004).

Verwoede gevechten bij Stalingrad.

Russen steken de Wolga ten Noorden van de stad over.

Thomas Dewey verkozen tot Gouverneur van de Staat New York.

Duits transportvliegtuig door Nederlandse patriotten vernietigd.

DE DUITSE AANVAL IN DE CAUCASUS.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

Het Duitse leger, dat een groot deel van zijn offensieve kracht verloren heeft in de slag van Stalingrad, — hoopte zijn strijdkrachten op in een aanval ten Zuid-Oosten van Naltsjik, terwijl de Russen hun stellingen behielden, welke Novorossisk beheersen en den vijand verder terugdrongen ten Noord-Oosten van Tuapse. De gestadige uitputting van de Duitsers duurde voort te Stalingrad waar de Russen de laatste vijandelijke aanvallen hebben afgeslagen en verschillende gebouwen in het fabrieksdistrict hebben heroverd. In de afgelopen week schatte „Pravda"; dat de Duitsers meer dan 130 vliegtuigen verloren nabij Stalingrad, waar zoveel als 20 tot 25 vliegtuigen dagelijks worden vernield door de Russische gevechtsvliegtuigen en afweerkanonnen.

Sedert de val van Naltsjik zeiden de berichten, dat de nazies nog een dorp bezetten en doorbraken naar een weg, terwijl zij poogden een andere verkeersweg te bereiken. Deze zou de zijweg kunnen zijn, welke leidt naar de verkeersweg tussen Piatigorsk en Ordjonikidze. Het grote doel was Ordjonikidze en de Georgische militaire verkeersweg, de hoofdader, die leidt naar het hart van de Caucasus (Moskou, (AP) 3.11).

RUSSISCH MIDDERNACHTELIJK COMMUNIQUÉ.

Een Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt: „Op 3 November bestreden onze troepen den vijand in de gebieden van Stalingrad, ten Noord-Oosten van Tuapse en ten Zuid-Oosten van Naltsjik. Geen veranderingen vonden plaats op andere fronten. Onze schepen in de Baltische Zee brachten drie Duitse transportschepen tot zinken met een totale waterverplaatsing van 35.000 ton.

In het gebied van Stalingrad leverden onze troepen felle gevechten. De vijand voerde nieuwe versterkingen aan en wierp meer dan twee divisies infanterie en 40 tanks in een aanval. De aanvallen werden gesteund door grote aantallen vliegtuigen.

De gevechten waren uiterst verwoed en ontwikkelden zich herhaaldelijk in handgevechten. In sommige sectoren gingen de Duitsers ertoe over vier- tot vijfmaal tegen aanvallen te doen, doch elke keer werden zij gedwongen tot de terugtocht en leden zij ontzaggelijke verliezen. De verdedigers van Stalingrad sloegen alle Duitse aanvallen af. In het gebied van een fabriek sloegen onze troepen vijf aanvallen af van vijandelijke infanterie en tanks. Zij deden een tegenaanval en bezetten verschillende sterkten. In de loop van deze gevechten werden volgens onvolledige gegevens ongeveer 2000 Duitsers gedood en veel materiaal vernield. De Sovjet-luchtmacht bracht in luchtgevechten 13 Duitse vliegtuigen omlaag. 6 Vliegtuigen werden vernield door het afweervuur.

Ten Noord-Westen van Stalingrad voerden onze troepen in sommige sectoren artillerie-duels met den vijand. Een afdeling vernielde vier zware machinegeweren, 5 mortieren batterijen en 7 blokhuizen. Tevens werden 2 ammunitie-opslagplaatsen opgeblazen. De weerstand van den vijand overkomende vielen onze manschappen de gefortificeerde Duitse stellingen aan. In handgevechten werden 160 Hitlerieten gedood.

Ten Zuid-Oosten van Naltsjik leverden de Sovjet-troepen felle defensieve gevechten. De Duitse infanterie werd gesteund door grote strijdkrachten van tanks en vliegtuigen. In een sector verbrandden en vernielden onze mannen 14 vijandelijke tanks. Sovjet-vliegers brachten 17 Duitse vliegtuigen omlaag.

Ten Noord-Oosten van Tuapse in de omstreken van een dorp omsingelden onze eenheden een vijandelijk bataljon om dit te vernietigen. In een andere sector ruimden onze troepen in de strijd om een hoogte ongeveer een compagnie van de vijandelijke infanterie op. Er werden gevangenen gemaakt" (Moskou, (AP) 4.11).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt:

„In de nacht van 3 op 4 November bestreden onze troepen den vijand in de gebieden van Stalingrad, ten Noord-Oosten van Tuapse en ten Zuid-Oosten van Naltsjik. Geen veranderingen vonden op andere fronten plaats. In het gebied van Stalingrad duurden de gevechten voort. De afdeling sloeg twee vijandelijke aanvallen af en doodde meer dan 300 Duitsers. 3 Kanonnen en 5 zware machinegeweren werden vernield. Een Russische compagnie infanterie sloeg 6 uren lang vijandelijke infanterie- en tankaanvallen af. De Duitsers leden hevige verliezen en trokken zich terug.

Ten Noord-Westen van Stalingrad consolideerden onze troepen hun stellingen. Artillerie-duels vonden plaats. In een sector vernielde de Sovjet-artillerie vier machinegeweren en 20 lorries met ammunitie, alsmede een ammunitie-opslagplaats. Verder werden twee Duitse compagnieën infanterie uiteengeslagen en gedeeltelijk vernietigd. Ten Zuid-Oosten van Naltsjik zetten onze troepen hun defensieve gevechten voort tegen de vijandelijke tanks en infanterie. De Sovjet-artillerie beschoot de vijandelijke concentraties en doodde honderden Duitsers. Ten Noord-Oosten van Tuapse verdreven de Sovjet-troepen de Duitsers uit een gefortificeerde stelling. Hierbij werden 170 Duitsers gedood, 4 machinegeweren, 2 mortieren en een ammunitie-opslagplaats veroverd. Een andere Sovjet-afdeling bezette verschillende hoogten en sloeg de vijandelijke tegenaanval af als resultaat waarvan de Duitsers ongeveer een compagnie in doden en gewonden verloren" (Moskou, (AP) 4.11).

RUSSISCHE VERSTERKINGEN STEKEN DE WOLGA OVER.

Russische troepen, die de Wolga gedurende de nacht in boten zijn overgestoken, zijn — naar vermeld wordt — geland in de rug van de Duitsers bij Stalingrad waardoor zij de vijandelijke strijdkrachten afleiden van haar aanvallen op het Noordelijke fabrieksdistrict. Nieuwe Duitse divisies, die uit Pruisen en Saksen werden aangevoerd, deden intussen aanvallen op de stad. Aan het Caucasusfront en andere tonelen van grote operaties schenen de Russische linies krachtiger te worden, met inbegrip van de Naltsjik-sector. De berichten zeiden, dat de Duitsers gisteren lichtelijk voortgang maakten in een sector, doch onthulden, dat het Sovjet-leger de Zuidelijke buitenwijken van de stad vier dagen behield alvorens zich terug te trekken naar nieuwe linies. De laatste grootscheepse aanvallen van de nazies op Stalingrad hebben in drie richtingen plaats, in de Noordelijke voorstad tegen een fabriek en op een opening tussen twee andere fabrieken. „Rode Ster" zeide, dat 7 regimenten infanterie aanvallen deden na de fabrieken in rivier-oversteken hevig gebombardeerd te hebben. „Rode Ster" zeide, dat de landing in de Duitse achterhoede werd uitgevoerd door een afdeling van Russische schutters, die naar de Westelijke oever van de Wolga overstaken in een gewapende kotter en de aanval openden. Hevige verliezen werden aan den vijand toegebracht (Moskou, (AP) 4.11).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

Communiqué No. 180 van de Noordamerikaanse Marine luidt als volgt:

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Gedurende de nacht van 1 op 2 November zetten onze duikbommenwerpers hun aanvallen voort op de vijandelijke stellingen aan het Noordelijke einde van het eiland Guadalcanal. Gedurende de morgen van 2 November bombardeerden Noordamerikaanse torpedojagers de vijandelijke stellingen op Guadalcanal ten Westen van de rivier Matanikau, waardoor onze landaanvallen in dat gebied gesteund werden. Gedurende de nacht van 2 op 3 November zetten de Japanners troepenversterkingen aan land ten Oosten van onze stellingen aan de Noordkust van het eiland Guadalcanal, niettegenstaande zee- en luchtaanvallen van Noordamerikaanse strijdkrachten.

Herziene berichten, die ontvangen zijn, omvatten de volgende correcties op het verslag betreffende de schade, die aan den vijand is toegebracht gedurende de vloot- en luchtslag, welke werd geleverd op 26 October ten Oosten van de Stewarteilanden, gelijk bekend gemaakt werd in een vroeger communiqué van de Marine: 2 vijandelijke vliegdekschepen, 1 slagschip en 5 kruisers werden gebombardeerd en beschadigd" (Washington, (AP) 3.11).

DE INNEMING VAN KOKODA.

Murlin Spencer seint:

Een Japans convooi, dat in de richting van Nieuw Guinea voer, werd tot de terugkeer gedwongen door Noordamerikaanse Vliegende Forten en B24 bommenwerpers die ondanks het hevige afweervuur en de grimmige weerstand in de lucht hun aanval uitvoerden. Majoor William Benn zeide, dat een groot transportschip werd beschadigd, en dat een ander mogelijk ook beschadigd werd door een voltreffer, die de aanvallers op het schip plaatsten. Vijf Japanse 0-gevechtsvliegtuigen, die trachtten tussenbeide te komen, werden naar beneden geschoten. Drie Noordamerikaanse bommenwerpers achtervolgden het convooi, dat met een escorte van oorlogsbodems voer. De aanvallen begonnen tegen het aanbreken van de dag en duurden tot in de avond. De Japanse gevechtsvliegtuigen moesten een zware tol betalen in hun pogingen om de zwaar beladen schepen te beschermen.

De leger- en luchtleiding van het Zuidwestelijke deel van de Stille Oceaan zond felicitatie-boodschappen aan de manschappen van alle rangen van het Geallieerde leger op Nieuw Guinea „voor hun uitnemende inspanning die heeft geleid tot de verovering van Kokoda". Ofschoon de Geallieerde strijdkrachten bij haar inneming van Kokoda op generlei tegenstand stietten, waarborgt de terreingesteldheid slechts geringe mogelijkheden om zich te verdedigen. Op hun weg naar Buna bezorgen de wouden en rivieren den Geallieerden troepen een grote hindernis, terwijl van de andere kant de Japanners veel beter hun stellingen kunnen verdedigen. Naar men kan aannemen gevoelen de Japs niet de geringste neiging om Nieuw Guinea op te geven en men verwacht dan ook, dat de indringers zich met alle middelen, die hun ter beschikking staan, zullen verweren aan de Noordelijke kust.

Het dorp Kokoda, dat sinds de Japs het innamen op 3 Augustus jl., zeer dikwijls in het nieuws genoemd werd, is slechts een klein gehuchtje, dat gevormd wordt door enige eenvoudige regeringsgebouwen en inlandse hutjes.

Ook deze bouwwerken bestaan thans niet meer of zijn dusdanig beschadigd, dat zij niet meer gebruikt kunnen worden als gevolg van de dagelijkse bombardementen door Geallieerde vliegtuigen. De Geallieerde opmars in Noordelijke richting over de Owen Stanley bergketen was even methodisch vastgesteld en uitgevoerd door dezelfde combinatie van frontaanvallen en flank-operaties als door de Japanners werd gebruikt bij hun Zuidwaartse opmars (Ergens op Nieuw Guinea, (AP) vertraagd, 2.11).

DE VERKIEZINGEN IN DE VERENIGDE STATEN.

Bij de algemene verkiezingen, die gisteren gehouden werden in de Verenigde Staten schijnen de Republikeinen belangrijke winsten behaald te hebben. O.a. werd de Republikein Thomas E. Dewey gekozen tot Gouverneur van de Staat New York. Bij de telling van heden vroeg werd reeds aangetoond, dat de Republikeinen 6 nieuwe zetels in de Senaat wonnen en 22 in het Huis, terwijl 132 zetels nog onbeslist waren.

Dewey versloeg John H. Bennet Jr. met meer dan een half millioen stemmen. Bennett was de candidaat, die door den President werd gesteund. Ook had Roosevelt zich gesteld tegen de benoeming van Hamilton Fish, den Republikein van Hyde Park (waar de woning van den President staat). Fish won echter. Nadat Bennet zijn nederlaag had toegegeven gaf Dewey een verklaring uit, waarin hij een beroep deed op de eenheid en de trouw aan President Roosevelt als „onzen Opperbevelhebber" (Washington, (AP) 4.11).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Het Britse nieuwsagentschap deelde mede, dat volgens Radio-Vichy Franse 'vlootspecialisten' naar Berlijn zijn vertrokken.

— **Londen:** Een Britse zegsman, die commentaar leverde op de slag in Egypte, was van mening, „dat de vijand in volle terugtocht schijnt te zijn". Hij was van mening, dat de Aseenheden, die gevangen werden in de Britse omsingeling langs de kust, „in gruwelijke verlegenheid zitten." Hij merkte op, dat de Britten nieuwe tactieken hebben geperfectioneerd en dat zij nu in staat zijn de artillerie naar voren te brengen na de opmars, waardoor zij de tegenaanvallen van Erwin Rommel verijdelen.

— **Caïro:** Luitenant Generaal Montgomery's 8ste Britse leger volgde zijn eerste overwinning op Rommels tanks op door voort te dringen voorbij Sidi Abd el Rahman, ongeveer 30 kilometer ten Westen van El Alamein aan de spoorlijn langs de kust. Hierbij werd de As bijna geheel van zijn diepste doorbraak in Egypte verdreven. Het Britse communiqué gaf te kennen, dat het offensief van het 8ste leger in versnelling is gezet. De Britten wierpen de Duitsers terug aan de Zuidelijke flank en veroverden de sterktepunten Deir el Angar, Munassibi en Himeimat.

Deir el Angar en Munassibi liggen respectievelijk op 29 en 32 kilometer ten Zuiden en Zuid-Westen van El Alamein. Hier strekte de linie van de As zich over de Zuidelijke ketenen uit naar de Zuidelijke anker aan de rand van de zoutmoerassen van de Qattara-inzinking.

Himeimat ligt 13 tot 16 kilometer verder bijna aan de rand van de Qattara-inzinking. De winsten aan de flanken na de tankoverwinning van het 8ste leger in een slag van 6 uren op Maandag rond Tel el Akakir (Heuvel van de slechte mannen) gaf te kennen, dat de gehele bitter verdedigde linie van de As wordt teruggerold.

Nederland

Het Onderwijs in Nederland.

Brochure van het Nederlands Inlichtingenbureau.

Onder de titel „Het Onderwijs in Nederland" heeft het Nederlandse Inlichtingen Bureau te New York een boekje in het Engels het licht doen zien, waarvan de betekenis en de strekking niet recht duidelijk is. Het boekje geeft een vrij exact overzicht van de formele organisatie van het Nederlandse onderwijs. Het is echter doods en levenloos geschreven gelijk een uittreksel uit een wetboek. Het vergeet geen détail. Men kan er in lezen, dat een onderwijzer een bewijs van goed zedelijk gedrag moet overleggen. Het geeft echter geen beeld van het leven van de Nederlandse scholen, van de problemen, van de resultaten en ervaringen. Noch geeft het ons een inzicht in de programma's der scholen. Terwijl ook elke vergelijking met het Noordamerikaanse schoolwezen, hetwelk zo'n boekje voor den Noordamerikaan begrijpelijker zoude maken, ontbreekt.

Het boekske maakt een onwaarschijnlijke en onwezenlijke indruk. De enkele afdwaling, die de schrijver zich buiten het gebied van het formele veroorlooft, is ook niet al te gelukkig. Wij denken daarbij aan de misplaatste ophemeling van de studenten-corpsen en de groentijd. De nadrukkelijke vermelding, dat niemand vanwege zijn religieuze gezindheid van het openbare onderwijs uitgesloten wordt wekt nog de verkeerde indruk dat zulks wel op grond van rasverschil plaats vindt.

Hoe merkwaardig zulks ook moge klinken, ge zult in deze officiële Nederlandse publicatie niets vinden over het biezondere onderwijs en de rol welke dit onderwijs in ons land vervulde. Dit was nu eens een mooie gelegenheid geweest om eens te laten zien, dat Nederland een der weinige landen is hetwelk de vrijheid van de ouders om hun kinderen naar eigen inzicht te doen opvoeden volkomen respecteert. Dit is een probleem, hetwelk talrijken Noordamerikanen levendig interesseert. In het historische overzicht ontbreekt elke vermelding van de strijd, die ter bereiking van dit doel gevoerd moest worden. Over de gelijkstelling van openbaar en biezonder onderwijs wordt geen woord gezegd.

Het resultaat is zelfs, dat hierdoor in de text een volkomen verkeerd beeld van de toestand gegeven wordt, alsof het openbare onderwijs in Nederland regel is.

Gaat het Nederlandse Inlichtingen Bureau zich nu ook scharen aan de zijde van die Nederlanders, die in New York de afschaffing van het biezondere onderwijs bepleiten en die daardoor de door de Nazies in Nederland bevorderde toestand ook na de oorlog willen bestendigen?

Op blz. 45 wordt zonder enige toelichting een aantal statistieken gepubliceerd. Uit deze statistieken blijkt ten minste, dat in 1939 de openbare lagere scholen 352.463, de katholieke scholen 474.053, de protestantse scholen 298.564 leerlingen hadden. Het totale aantal leerlingen der biezondere scholen, met inbegrip der neutrale scholen bedroeg 791.925 tegenover de 352.463 leerlingen der openbare scholen. Wij vragen ons af: heeft de overigens zo nauwgezette schrijver zelf de door hem gepubliceerde statistieken wel gelezen? En hebben zij hem niet tot nadenken gestemd?

* * *

Het Nederlandse Inlichtingen Bureau, hetwelk het wat te omvangrijke maar overigens uitstekend geredigeerde „Netherlands News" uitgeeft, is in het algemeen niet al te gelukkig geweest met zijn brochures. Niet zo lang geleden werden de Nederlanders verblijd met een fraai uitgevoerd kostbaar geschriftje in geestige studentikoze stijl geschreven, waarin het Bureau na een bestaan van een jaar een overzicht van eigen werk gaf. Ook toen vroeg men zich af: Wat wil men daar nu mee bereiken?

En dan komt zoals steeds bij ons de vraag op: wat zullen onze landgenoten thuis ervan denken. Wat kost dat alles?

HET BIEZONDER ONDERWIJS WORDT HET MEEST GEVREESD.

De Duitsers hebben in Nederland drastische maatregelen genomen om het onderwijs grondig te hinderen. Van dertien normaalscholen zijn de subsidies ingehouden, hetgeen tot onmiddellijk gevolg had, dat vier ervan direct moesten sluiten. De nazies zeiden, dat dit nodig was om een teveel aan onderwijzers in de toekomst weg te werken.

De dertien normaalscholen behoorden alle tot het biezonder onderwijs. De negen scholen, die haar deuren niet geheel hebben gesloten, nemen geen nieuwe leerlingen meer aan. Zij werken alleen hen af, die er reeds zijn. De vier, die direct hebben opgehouden, zijn: de Rooms Katholieke Kweekschool voor Meisjes te Maastricht; de Da Costa school te Haarlem en de Christelijke Kweekscholen te Sneek en Leiden. Het personeel ontvangt een klein wachtgeld. Een order is afgekomen, dat aan de andere kweekscholen meer aandacht moet worden besteed aan lichamelijke opvoeding en aan de „problemen van de nieuwe tijd". Bij het onderwijs in de natuurlijke historie moeten „rasseproblemen" worden behandeld (natuurlijk in nazistische geest). En bij het geschiedenis-onderwijs moet vooral „de historische band tussen Nederland en Duitsland" worden belicht.

DE POGINGEN TOT HET INVOEREN VAN EEN WERELDTAAL.

De Nederlandse Minister van Onderwijs Gerrit Bolkestein is een actie begonnen om na het winnen van de oorlog het Engels tot tweede taal van het vasteland van Europa te maken, uiteraard na de nationale taal. Minister Bolkestein heeft zijn collega's in andere, tijdelijk te Londen gevestigde, regeringen voorgesteld, leden aan te wijzen van een commissie die met dit doel zal worden ingesteld. „Vrij Nederland" merkt naar aanleiding hiervan op, dat de Engelse maten en gewichten de voornaamste hinderpaal tot het bereiken van dit doel zullen vormen.

[Het idee van Minister Bolkestein is niet nieuw. Om ons tot de nieuwere tijd te beperken zijn in deze richting pogingen gedaan door Leibniz en honderden anderen, toen men eerst een bestaande internationale taal, het Latijn, overboord had gegooid. Dat het middeleeuwse Latijn hiervoor te moeilijk zou zijn, is een praatje; het is in elk geval veel gemakkelijker, ook al wat de uitspraak betreft, dan het Engels, hetwelk door verschillende volken niet kan worden uitgesproken. Ziende dat men voor dit doel nimmer een bestaande landstaal kan kiezen, omdat dit uiteraard de rivaliteit van andere volken zou opwekken, is men begonnen kunsttalen samen te stellen, in totaal over de 400. Het Volapük en het Esperanto zijn daarvan het meest bekend. Het laatste verbreidde zich na Wereldoorlog I in ongekende mate, en deze taal was zo deskundig samengesteld, dat ieder die haar vlot kende, erin sprekende of lezende vergat met een kunstmatige taal van doen te hebben. In het Esperanto is zelfs een eigen litteratuur ontstaan van mensen, die oorspronkelijke werken in het Esperanto schreven. Door de enorme omvang van vertaalde werken in het feit, dat zulke boeken allerwegen konden worden gelezen, was iemand die Esperanto kende, bovendien in staat kennis te nemen van litteraire producten uit landen, waar men anders niet bij komt: Finland, China, Hongarije etc. Opzet van het Esperantisme was niet om de nationale talen te vervangen, doch om naast de bestaande landstalen als internationale hulptaal te dienen. Het plan van Minister Bolkestein om het Engels te willen kiezen is een teruggang in de historie. Het Engels is een van de rijkste talen en ook wordt het in verschillende landen gesproken, echter bijna uitsluitend binnen de grenzen van het Britse Imperium. Het Frans daarentegen wordt overal gesproken, wel niet door het volk maar op alle instellingen, waar internationale comité's, reizigers e.d. mee te maken hebben. Van het Spaans geldt hetzelfde vóór wat Zuid-Amerika betreft. Het nemen van een bestaande landstaal is een verouderd plan, dat reeds lang van de hand gewezen is omdat zo iets kwetsend moet zijn voor die grote rijken, wier talen evenveel cultuurrecht hebben gekregen als het Engels, en wier talrijke, volkomen willekeurig, niet gekozen wordt.

Wij kunnen voorts aan het bovenstaande G.P.D.-bericht omtrent de invoering van een internationale taal nog toevoegen, dat er in dezelfde kringen in Londen en New York momenteel ook plannen bestaan en zelfs terloops op Curaçao al geuit zijn om een internationale munteenheid voor Europa te scheppen, hetzij direct, dus in alle landen of landenblokken gangbaar, of wel indirect, dus evenals de taal, gangbaar naast de bestaande landsmunten. Wat het laatste betreft, zij herinnerd aan een poging hiertoe gedaan door de invoering van de zg. „speso", een heel kleine fractie van welke bestaande munt ook, zodat men practisch altijd met een „cento" of „spesmilo", het honderd- of duizendvoudige rekenen moest. De kleine waarde was evenwel gekozen om toepasbaar te zijn voor landen met de laatste valuta. Deze poging, voor Wereldoorlog I in Europa tamelijk verbreid, is gedurende de eerste wereldoorlog dood gelopen. Na dien heeft men geen pogingen meer gedaan. Red. Amigoe].

DE DIENSTPLICHT WORDT EEN FEIT.

De Nederlandse dienstplicht voor Duitsland wordt nu een feit; **alle Nederlanders tussen twintig en vijf en veertig jaar komen daarvoor in aanmerking.** Goerings „Essener National Zeitung" schrijft: „De Duitse regering is van plan alle Nederlanders, die in staat zijn wapenen te dragen, tot de militaire dienst op te roepen. Het Nederlandse volk moet werken en Europa beschermen met de wapenen in de hand. Wie wil leven moet aan de oorlog deelnemen."

DE SAMENWERKING DER VOLKEN.

In de rede welke Veldmaarschalk Jan Christiaan Smuts Zaterdag jl. tot het Nederlandse en het Belgische volk heeft gehouden, heeft deze o.a. gezegd:

„Ik ben gelukkig en trots wanneer ik denk aan uw prachtige geestelijke tegenstand tegen en bezetter, een tegenstand, die ons tot voorbeeld strekt en ons kracht verleent in onze strijd voor uw bevrijding. Weet, dat wij dag en nacht voor uw bevrijding vechten, ieder uur en over de gehele wereld, ook in mijn verre Zuid-Afrika. Moogt gij gesterkt worden door deze gedachte.

Dit gezamenlijke werk der Geallieerde volken toont de weg langs welke weg — ook in vredestijd — practisch werk tot nu en heil van alle vredelievende volken kan strekken. De grondbeginselen van de Atlantische Brief, door welke de namen van Winston S. Churchill en Franklin D. Roosevelt vast zijn verbonden, moeten worden uitgewerkt en uitgebreid in en over economische en sociale gebieden. Waarom zou de hulp, die nu wederkerig wordt verleend door de Geallieerde volken, in vredestijd ophouden? Er bestaat geen reden waarom wij zouden terugvallen tot de oude dwalingen en fouten, die een gezond internationaal leven onmogelijk hebben gemaakt."

GENERAAL VAN TEMMEN PRIJST CHINA.

Generaal-majoor Van Temmen, die van het uitbreken van de oorlog in de Stille Oceaan af tot onlangs speciaal Nederlands Militair Attaché te Tsjungking was, heeft een onderhoud „ergens in Australië" toegestaan aan een Aneta-man. De Generaal was vergezeld van zijn adjudant Bienfait.

De Generaal vertelde, dat hij de meest volledige samenwerking ondervond van de Chinese burgerlijke en militaire autoriteiten en eveneens van de andere Geallieerde militaire missies. Hij was ook lid van de gemeenschappelijke Militaire Raad. Het was te betreuren — zo zeide hij — dat Nederland niet reeds veel eerder een militaire Missie in Tsjungking had. Hij prees de grote qualiteiten van Tsjang Kai Sjek. „In Tsjungking werken de Chinezen, Britten en Noordamerikanen op voorbeeldige wijze samen. Er heerst in China een algemene en grote bewondering voor Rusland. Mijn missie in China is thans afgelopen, is ben natuurlijk bereid overal heen te gaan, waar de Nederlandse Regering mij hebben wil."

77 ZEELIEDEN GEHULDIGD.

Hare Majesteit de Koningin heeft persoonlijk het bronzen oorlogskruis uitgereikt aan 77 Nederlanders wegens betoonde grote moed. De Koningin bracht vrijwel de gehele dag tussen deze heldhaftige Nederlanders door. Hare Majesteit heeft de mannen met enkele woorden toegesproken, waarin Zij verklaarde zeer trots te zijn op hen en op de gehele Nederlandse koopvaardijvloot.

VLIEGER H. D. STIBBE †.

Bij het vliegveld van Jackson is de Nederlandse sergeant-vlieger H. D. Stibbe met zijn vliegtuig neergestort en omgekomen. Tot nu toe is de oorzaak onbekend. Stibbe was een van een grote groep vliegers, die in Mei uit Australië in de Verenigde Staten was gekomen. Hij is begraven op de kleine Nederlandse begraafplaats te Jackson.

PATRIOTTEN AAN HET WERK.

Reuter verneemt uit Moskou, dat een Duits transportvliegtuig, dat een noodlanding moest maken bij Alkmaar, is aangevallen door Nederlandse patriotten, die de bemanning hebben gedood. Het vliegtuig is in brand gestoken en vervolgens zijn zij verdwenen met documenten en wapens, die in het vliegtuig gevonden werden.

„IK HEB GEEN ADRES".

Prins Bernhard heeft, toen Hij het vliegkamp te Jackson had bezocht, waar Hij — zoals wij reeds hebben medegedeeld — de Nederlandse vliegers, die daar geoefend worden, inspecteerde, een formeel bezoek afgelegd bij den waarnemenden Gouverneur van Mississippi, den Heer Dennis Murphy. De Gouverneur vroeg enzen Prins Zijn handtekening in het gastenboek te zetten. Er was ook een plaats om, achter de naam, het adres in te vullen en daar aarzelde Prins Bernhard even. Met tranen in de ogen zeide Hij: „Ik heb geen adres".

De Gouverneur zeide: „Vult het toch maar in, Koninklijke Hoogheid; wij van Mississippi hopen en geloven, dat U in niet te lange tijd weer op uw oude adres zult wonen."

Waarop Prins Bernhard invulde: Soestdijk — Baarn — Nederland.

NAAR HET CONCENTRATIEKAMP.

Doctor Smits, directeur van de Katholieke Hogere Burgerschool te Berg op Zoom en Jan Vlekke, leraar aan dezelfde school en broeder van Doctor Bernard Vlekke, die professor is aan de Harvard Universiteit in de Verenigde Staten, zijn in het concentratiekamp bij Haaren opgesloten.

WAAROM RADIO ORANJE EN RADIO BRANDARIS WERDEN SAMENGESMOLTEN.

Wij hebben reeds enige tijd geleden medegedeeld, dat Radio-Brandaris en Radio-Oranje zijn samengesmolten onder de naam Radio Oranje. Deze samensmelting, zo wordt nu officieel verklaard, is om 2 redenen geschied: ten eerste om alle goede Nederlandse radio-sprekers te Londen in één lichaam samen te brengen; ten tweede om een organisatie te hebben om alle Nederlanders ter wereld toe te spreken, zowel die in bezet gebied als elders. De meeste uitzendingen, waardoor Radio-Brandaris zich zo populair heeft gemaakt, blijven bestaan. Tweemaal 's daags wordt uitgezonden op de 16 meter en wel om 7.15 en 15.15 uur Curaçaose tijd. Wanneer men echter luistert, zorge men, dat de buren er geen hinder van ondervinden. Dat is onaangenaam, vooral wanneer het u straks zou overkomen.

NEERLANDS MIJNINDUSTRIE VOOR DUITSLAND NOODZAKELIJK.

Seyss Inquart heeft op een openbare bijeenkomst te Arnhem verklaard, dat alleen Nederlandse mijnwerkers en de gezinnen van vrijwilligers aan het Russische front voedselrantsoenen gelijk aan die der Duitsers zullen krijgen. Hij zeide verder: „Er kan niet aan worden gedacht het Nederlandse volk gelijke voedselrantsoenen als den Duitsers te geven, omdat het Volk van Nederland niet, zoals wij in Duitsland, bereid is de uiterste offers te brengen voor de strijd tegen het bolsjewisme". Hij zeide ook, dat de Nederlandse mijn-industrie een onmisbare en positieve factor is in Duitslands oorlogseconomie.

ERBARMELIJK HOGE PRIJZEN.

Wie heel veel betalen wil en kan, kan nog lekker eten in Nederland. In restaurant „Haeck" in Den Haag kost kreeft f 35,—; kip of eend van f 15,— tot f 25,—; spinazie met een gepocheerd ei f 4,50; wijn f 25,— per fles.

DE VOEDSELTOESTAND.

Brood is zo schaars en slecht in Nederland dat het meestal bewaard wordt voor den kostwinner van het gezin, om hem voor ondervoeding zo veel mogelijk te vrijwaren. De rest van het gezin moet dan genoegen nemen met (slechte) aardappelen, waterige pap en wat zo nu en dan hier of daar nog te krijgen is. Maar het aardappelenrantsoen is bovendien nog onvoldoende. Meestal verkoopt men zijn boterkaarten, die zes gulden per stuk opbrengen en daarvan kan men dan op de zwarte markt nog een kleinigheid kopen voor peperdure bijvoeding. Ondervoedingsverschijnselen openbaren zich steeds meer.

DE ZWARTE MARKT.

„Volk en Vaderland" beveelt aan, dat S.S.-mannen het toezicht krijgen op de Zwarte Markt, teneinde deze voorgoed de kop in te drukken. Het blad deelt mede, dat een zijner medewerkers in de buurt van Vogelzang massa's mensen heeft ontmoet, die grote manden, zakken en kisten met voedsel op hun fiets hadden. Bij onderzoek bleken deze aardappelen, bonen, uien en ander voedsel te bevatten, die men kon kopen bij iederen boer in de omstreken tegen redelijke prijzen en zonder kaart. En verder bleek, dat de officiële controleurs, zoals het blad dat noemt, „heulden met de vijanden der overheid". Bovendien bleek, dat men een soort waarschuwingssysteem had om te waarschuwen, wanneer „plichtsgetrouwe controleurs" kwamen opdagen.

Een N.S.B.-er had zelf toegegeven, dat hij de verleiding niet had kunnen weerstaan zelf 10 kilo aardappelen te kopen, „daar hij de vader is van kinderen, die dagelijks hongerig naar bed gaan, terwijl een van de kinderen totaal ondervoed is en nog geen extravoedsel kan krijgen, omdat het nog niet tuberculeus is".

Een boer vertelde aan den medewerker van „Vova" dat hij geneigd was hem elke hoeveelheid aardappelen en bonen te verkopen, doch dat hij gaarne kleding en schoeisel ter betaling zou ontvangen, daar hij „zwom in geld" — en daar hij — zoals hij het uitdrukte — „natuurlijk liever zou verkopen aan zijn landgenoten dan te zien dat die verdomde Duitsers alles weg zouden brengen naar Duitsland."

GENERAAL CHRISTIANSEN IS TEVREDEN.

Generaal der vliegers Christiansen heeft een uitgebreide inspectie-tocht door geheel Nederland gehouden, na afloop waarvan hij zeide: „Ik heb mij zelf ervan verzekerd, dat alle maatregelen zijn genomen tegen elke mogelijke aanval van de zijde onzer vijanden."

„GA NAAR RUSLAND".

„Vrij Nederland" vertelt: In een volle Haagse tram komt een Duits officier met een dame binnen. Niemand staat op om voor de dame plaats te maken. De officier snauwt tegen een jongen man: „Ken je je plicht niet?" De jonge man trekt een van zijn broekspijpen op. Hij heeft een houten been. Hij zegt: „Ik deed mijn plicht voor Nederland op de Grebbeberg; doet u ook uw plicht en ga naar Rusland".

PRINS BERNHARD IN OTTAWA.

Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins der Nederlanden is in Ottawa aangekomen.

MUSSERT IS NIET TEVREDEN.

Anton Mussert heeft zich altijd hovaardiglijk vereenzelvigd met de toekomst. Vroeger noemde hij zich zelf „de man zonder wien Nederland geen toekomst heeft" (en men heeft gezien welk een formidabele en gemene leugen dit was) en thans heeft hij weer verteld, dat „wanneer er geen N.S.B.-ers naar het Russische front waren gegaan, Nederland geen toekomst meer zou hebben." Hij zeide bovendien nog: „Wij hebben de keuze tussen soldaten te zijn of...... slaven."

En tenslotte: „Onze stormtroepers hebben die keuze al gemaakt, de tijd is niet ver meer, dat het gehele Nederlandse volk deze keuze eveneens zal moeten doen."

Alsof het Nederlandse volk die keuze al niet reeds gemaakt had...... tegen de slavernij van Anton Mussert en zijn Germaanse trawanten.

Anton Mussert eindigde met de volgende zeer veelzeggende woorden: „Een groot aantal van onze kameraden, die van het Russische front zijn teruggekeerd, hebben de vriendschap van hun familieleden verloren. Veel van hen zijn zelfs beroofd van huis en haard. Deze slachtoffers klagen, dat zij, bij hun verlof, geen onderdak kunnen vinden. Daarom moeten wij speciale huizen voor hen inrichten."

HAAGSE TRAMWAGENS IN DANZIG.

De Duitse roof neemt steeds grover vormen aan: zes Haagse tramwagens doen nu dienst op het Danziger tramnet.

VAN EEN HOND EN TWEE WALVISSEN.

In Londen zijn dertien Nederlandse zeelieden aangekomen, die, na de torpedering van hun schip op de Atlantische Oceaan op 14 September jl., een week lang in een reddingsboot hadden rondgedobberd. Zij vertelden, dat zij de morgen van de vierde dag twee grote voorwerpen zagen naderen. Zij dachten, dat het duikboten waren, die recht op hen afkwamen. Maar het bleken walvissen te zijn en zij dachten dat hun laatste uur had geslagen. Maar walvissen hebben ook zenuwen en toen de bootshond „Spitfire" uit alle macht tegen de monsters begon te blaffen, verdwenen deze ijlings uit het gezicht.

GERAFFINEERDE STEELMETHODEN.

De Duitsers in Nederland hebben officieel bekend gemaakt, dat Duitse distributiekaarten de zogenaamde „Urlaubekarte" in Nederland geldig zijn en kunnen worden ingewisseld.

KERSTGESCHENKEN VOOR DE POLITIEKE GEVANGENEN.

Het „Nationale Dagblad" (van 10 October) drukt een fascimile af van een circulaire van de afdeling Utrecht van het Nederlandse Rode Kruis, waarin zij er op aandringt snoepgoed en suikercoupons in te zamelen, teneinde daardoor in staat te zijn met Kerstmis een tractatie te zenden aan de meer dan 500 politieke gevangenen, die in de Utrechtse gevangenis zitten. Het „Nationale Dagblad" noemt dit „schandelijk" en „sabotage" en gewaagt van een „broeinest van reactionnaire elementen".

Het blad onthult verder, dat deze circulaire is verzonden met als afzender „het Ministerie van Binnenlandse Zaken" en vrij van porto en vraagt een gestreng onderzoek.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Zondag 1 Nov. 1942.

A-Klasse	Independiente 1 — Jong Curaçao 1 (Onder protest van Jong Curaçao.)	3—2
Res.A-Klasse	Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2 (Niet doorgegaan; S.U.B.T. 2 niet opgekomen.)	

De vereniging „S.U.B.T." is een boete opgelegd van f 1,— overeenkomstig artikel 4 sub 6 abc, R.C.W.

Het BESTUUR.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Wo., 4 Nov.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, Amalia van Solmslaan 13, tel. 675.

Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, Bernhardlaan 10, tel. 244.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Prins, Emmastad 14, tel. 299.

Dok Afdeling: Hr. Van Hasselt, Emmastad 34, tel. 468 en Hr. J. Prins, Hotel Kamer 61, tel. 330.

Aan de Leden van de Hoendervereniging „Het Gouden Haantje": Allereerst delen wij onzen leden mede, dat wij weer pakmateriaal nodig hebben, daar, zodra dit in voldoende mate bij het zg. electriciënshuisje of portiershuisje nabij het Noordamerikanenkamp op Rio Canario aanwezig is, wij weer kunnen beginnen met het gemengde voer voor de maand November klaar te zetten.

Er is voldoende gemengd voer aanwezig en u ontvangt dan ook wat u aanvroeg, eventuele wijzigingen kunnen tot Donderdag (5 November 1942) aan een onzer bestuursleden worden opgegeven. As. Maandag en Dinsdag 9 en 10 November) tussen 16 en 18 uur kunt u het voer in ontvangst nemen. Mocht het een dezer middagen regenen, dan zullen wij Woensdagmiddag (11 November) tussen 16 en 17 uur nog even terugkomen om het restant af te geven.

Zij, die hun Layena, Crowena of Startena voer niet hebben afgehaald, kunnen dit dan nog gelijktijdig medenemen. Indien het voer niet door u zal worden afgehaald, verzoeken wij terugzending van het desbetreffende formulier.